

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazetă“ ese:
Jof'a si Dumineec'a.

Pretiul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Anulul XII

Nr. 34.

Duminica, 29 Aprile | 11 Maiu

1879.

Brasovu, 28 Aprile (10 Maiu.)

Ce veti dice, déca va esi la lumina, că toté luptele si certele seculare dintre Romani si Unguri au fostu numai — o simpla neintielegere, numai unu rezultatu alu neincrederei reciproce intre aceste döne popore? Dér' apoi, veti intrebá cu mirare, cine a mai vediutu vreodata, că domnulu se aiba incredere in sclavu si asupritulu iu asuprioriulu seu?

Cu toté aceste s'a gasit uunu, care a voit uunu demonstruze, că nimicu alt'a decatú neincrederea ce domnesce intre noi si intre Maghiari e caus'a la toté neajunsele ce le-amu suferit si le suferim uinca si astadi, că noi aveamu si avemu intentiuni bune facia de Maghiari, dér' acest'a nu se incredu in amicitia nostra si de aci vine totu reulu — hinc illae lacrimae.

Aceste si asemenei tese a sustinutu deputatul activistu guvernamentalu d. Nicolae Strevoiu cu ocasiunea desbaterei generale asupra proiectului de lege pentru introducerea limbei maghiare in scolile poporale.

Va se dica dupa d. Strevoiu acel'a care vine si te despóie de drepturile tale, care nu 'si ieau numai miediulu din pane ci si cój'a pe unde e buna mes'i ti lasa numai partea cea uscata si arsa a ei, că se nu mori tocmai de fome, — comite unu actu de neincredere. Déca Maghiarii nu ne lasa se avemu majoritate nici macaru intr'unu micu comitat, déca sustienu o lege electorală esceptionala pentru Transilvania, déca calca pe fiecare dî in peccioare chiaru legile aduse de ei, incatú ele suna in favorulu nostru, déca nu facu nimicu pentru cultur'a nostra, ci caséza mereu inca si din puçinele scoli ce le avemu, fara a pune altele in loculu loru, caus'a este numai si numai neincrederea fatala ce o au in contra nostra.

Curiósa conclusiune. In adeveru d. Strevoiu luandu in aperare representatiuniie capiloru bisericelor nostro in contra proiectului de maghiarisare, s'a portat curatul dupa preceptele evangeliei si a aruncat cu pane in aceia, cari tocmai se preparau a dâ o lovitura de mörte culturei nostre nationale.

Caci ce potea face mai multu decatú a escusá pe Maghiari puidu că motivu alu nedreptatiloru ce le comitu in contra nostra simpl'a neincredere?

Se nu simu inse nedrepti. D. Strevoiu n'a voit uunu se excuse pe Maghiari, scopulu seu a fostu a scusa procederea Episcopiloru nostri facia de acel proiectu, dér' acest'a a facut'o intr'unu modu atatu de erutatoriu pentru Maghiari, in catu se pare, că se afla pe banc'a acusatiloru, si că nu este elu care acusa.

Deorece dér', dupa a s'a parere, caus'a tuturorul este neincrederea care earasi nasce neincredere, d. Strevoiu ajunge la urmatoriul apelu cáttra Maghiari: „Incercati de a aratá incredere Romanilor, tindetile man'a de amicu si dovediti amicitia prin fapte si ve veti convinge, că neincredere dispare indata si că Romanii, cari au puçini amici si multi inimici voru stringe cu incredere man'a amicului si voru pastrá cu credintia amicitii in bine si in reu!“

Eata marea problema a impacarei Romanilor si Maghiarilor resolvata cu puçine cuvinte. N'avemu dupa d. Strevoiu decatú a ne dâ man'a unii altor'a „cu incredere“ si neintiegerile dintre noi voru disparé că cu-o singura suflare, că 'si candu n'au mai fostu. Marturismu că acestu modu de a face politica este atatú de simplu si usitoru, incatul urmandu cu „incredere“ toté poporele lumei s'ar poté fierici in 24 de ore.

Departate de noi de a combate pe d. Strevoiu pentru cuvintele de susu. Cetitorii nostri cunoscu intentiunile leale ce le nutrimu cáttra toté poporele conlocuitore si ce ne facu se simu si se pledamu necontentu pentru o impacare drépta si durabila intre ele. Noue ni se pare straniu numai,

că d. Strevoiu a vorbitu astfelu sub nesce imprejurari si intr'unu momentu, candu, cumu dicea deputatulu sasu Zay, nationalitatile nemaghiare erau constrinse a se aperá in contra unui periculu de vieatia. A merge la celu ce voiesce ati dâ o lovitura de mörte si ai dice: „Aibi incredere, frate, in mine, căci eu ti sunt amicu“, acést'a — ne va concede ori-cine — este cu totulu nepoliticu, pentru că e nenaturalu.

Fórte bine a disu dér' deputatulu maghiaru Aladár Molnár că d. Strevoiu in cea mai mare parte n'a vorbitu la obiectu. Proverbulu trivialu dice „frate că frate dér' branz'a e pe bani.“ Molnár ia spus'o acést'a dlui Strevoiu dicendu, că Maghiarii credere pentru incredere si déca Romanilor le e atat'a pentru incredere se incépa ei a-o documenta facia de Maghiari, se primésca proiectulu de maghiarisare cu multiamire si déca voru avé gravamine se mérga se se planga la dieta si la d. Molnár, care e gat'a a le luá in aperare.

Ceremu inse prea multu dela deputatulu Strevoiu. Din loculu acel'a, unde se afia, a facutu, suntemu convinsi, totu ce a potutu spre a satisface macaru in parte semtiului de romanu, care nu i 'lu potemu denegá. Un'a numai amu voit uunu se constatamu cu acést'a ocasiune: că incredere pote pretinde numai acel'a, care este si respectatu, prin aceea inse, că cineva intra in clubulu lui Tisza si cersiesce dupa incredere, nu va face niciodata, că se fia respectatu de cáttra Maghiari.

Cronic'a evenimentelor politice.

Diariulu din Prag'a „Politik“ anuntia, că indata dupa Rusalii se voru incepe conferentiile de impacare intre deputatii cehi si germani din Boem'a, si că din partea Germaniloru voru luá parte la aceste conferenție Dr. Herbst, Schmeykal si Bareuther. Va se dica, nu au fostu numai o simpla manevra articulele ce s'a scrisu prin diuariile germane si cehe de unu timpu incóce in favorulu unei intielegeri intre aceste döne nationalitati. Dilele trecute avú conducetoriul Cehiloru Dr. Rieger o conferentia lunga cu siefulu partidei germane Dr. Herbst si se vede, că cu ocasiunea acest'a s'a stabilitu o intielegere prealabila, care va serví de baza a viitorelor negociatiuni. Se asigura, că germanii punu inainte de toté conditiunea, că Cehii se intre in Reichsrath.

Este curiosu, că, pre candu cei din Austri'a facu unu pasu decisivu inainte pe calea egalei in-dreptatiri a nationalitatiloru, in Ungari'a se votéza unu proiectu de lege, care contine cea mai flagrantă violare a interesseloru de cultura, de libertate si de egalitate ale popóreloru nemaghiare. Nu numai odata s'a accentuatu in foile germane si cehice, că impacarea dintre Nemti si Cehi, pe langa consolidarea interiéra prin delaturarea nemultiamiriloru esistente, are de scopu in prim'a linea si paralisarea preponderantiei maghiariloru in politic'a monarchiei. Impacarea ceho-germana e in-dreptata dér' in contra egemoniei maghiare si ce facu intielegii barbati de statu unguri? In locu se caute astfelu a se intarí in intru spre a poté luptá apoi cu mai mare efectu pentru interesele Ungariei facia de Austri'a, in locu se faca acést'a, ei interita inca pe popórelle nemaghiare si mai multu, facu, că se fia si mai nemultiamite.

Evenementulu celu mai insemnatu in politic'a orientala este fara indoíela intielegere a dintre Russi'a si Turcia in priviuti'a Rumeliei de estu. Pre candu celealte mari poteri isi bateau capulu, cumu se faca possibila esecuirea tractatului dela Berlinu, Russulu se gandea cumu se le traga o dunga peste socotela si a si aflatul mediuloculu intr'o intielegere cu Pórt'a. Se dice, că Sultanulu s'a bucurat atatu de multu de scrisoarea autografa a Tiarului si de proclamatiunea

acestuia adresata locuitoriloru din Rumeli'a, incatú a declaratu generalul Obrucev, că nu va face intrebuintiare de drepturile ce i le da tractatulu de Berlinu cu privire la Rumeli'a orientala. Cu alte cuvinte Turci'a renuntia la dreptulu de a ocupá pasurile din Balcani si orasiele Burgas si Ichtiman si Rumeli'a va remané scutita de presenti'a trupeloru turcesci. Eata că cu proiectulu „ocupatiunei mixte“ a ajunsu lucrul frumusielu acolo incatú nu va mai fi lipsa de nici unu felu de occupatiune, bulgarii voru fi lasati de capulu loru si Aleko-pasi'a va guverná pénă se va face uniunea ambeloru Bulgarie, acest'a a fostu scopulu Russiei.

Scirea despre apropiarea dintre Russi'a si Turci'a a produsu se intielege mare neliniște in cercurile diplomatice, cu deosebire in Vien'a si Londra, si noue sgomote despre o alianta russo-turcesca se respandescu că fulgerulu in Europ'a. Se anunta că la Livadi'a unde se afia acuma Tiarulu se astépta sosirea unui ambasadoru estraordinariu turcescu. Totu semne cari nu potu face bucuria nicidecum comitelui Andrásy. Aliant'a russo-turcesca inse nu pote fi in-dreptata decatú numai in contra Austriei. Oficiosii din Vien'a susținu, că acést'a alianta inca nu e perfecta si că Anglia cu Austri'a isi dau silintia de a-o paralisá. E greu inse a tractá astadi cu Turciii, dovédă convintiunea asupra Novibazarului, care abia dupa unu jumetate de anu a devenit perfecta. Turciii vedu, că inca mai bine ieu la cale déca se voru intielege cu Russii, căci prieten'i'a austriaca si angela ia costat pénă acuma forte multu si se temu, că se nui coste pe viitoru si mai multu.

O dovédă, că situatiunea in Balcani s'a schimbăt sp̄re multiamirea Russiloru este si scirea ce vine dela Ternov'a, că Russii au inceputu cu desertarea Rumeliei orientale si că au inceputu asi retrage armat'a si din Bulgari'a. Se mai anunta totodata dela Petersburg, că Austri'a, Franci'a si Anglia au consentit la alegerea printiului de Battenberg de principale alu Bulgariei. Si in punctul acest'a se implinesce dorint'a Russiei. Printiulu Battenberg a si plecatu in urm'a dorintei esprimata de imperatulu Russiei, la Livadi'a si numai dupa ce Tiarulu i va dâ binecuvantarea va primi deputatiunea bulgara, care i ofera tronul.

Importanta este scirea că presedintele Republicei franceze Grévy a tramis p̄ d. Gambetta cu-o missiune estraordinara la guvernul regelui Umberto in Rom'a. Cauta óre Franci'a o alianta cu Itali'a? Dela o asemenea alianta ar poté asteptá si Romania una sprigiu mai mare, din partea natiunilor rudite apusane. Pénă astadi inca nu e recunoscuta independint'a Romaniei de cáttra poterile apusane. In privint'a acest'a inse a facutu o declaratiune multiamitóre ministrulu Angliei Salisbury in camer'a lordilor la 5 Maiu, dicendu că Itali'a, Franci'a, Germania si Anglia, cari nu au recunoscutu formalu independent'a Romaniei, au causa acuma de a crede că stipulatiunile tractatului dela Berlinu voru fi pe deplinu esecuite de cáttra Romanii. Totu Salisbury dise că retragerea russiloru din Rumeli'a si Bulgari'a va incepe la 3 Maiu si se va fini la 3 Augustu, in fine că poterile voru aprobá alegerea printiului de Battenberg.

Din camer'a maghiara.

Desbaterea proiectului de lege privitoru la instructiunea obligatória a limbei maghiare in scolile poporale.

(Continuare.)

Dupa Polit a vorbitu Stefanu Nagy pentru proiectu dicendu, că prin acést'a implinesce o datoria de pietate fiiésca, deorece tataseu Paul Nagy a fostu unul din aceia, cari au luptat in primele sile pentru desvoltarea limbei maghiare. Crede, că interesulu statului recere, că acestu proiectu se devina catu mai curéndu lege. Prin

limb'a maghiara trebuie se se imprime copilului iubirea către patria. I pare reu, că s'au aflatu omeni de ai bisericei, cari se faca a priori opositiune proiectului, cu tóte că acest'a nu vatama interesele nationalitatiloru. (Aprobari.)

Ministru-presedinte **Tisza**: Déca ieau cuventulu nu-o facu pentru că proiectul de facia ar' avé lipsa de-o apereare mare séu, pentru că argumentele aduse contra lui ar' fi potutu sgudui convictionea nostra despre folosulu seu, ci vorbescu numai, pentru că s'a datu proiectului o interpretatiune, care trece peste intențiunea si liter'a lui, care trebuie rectificata. Trebuie se observu d-lui dep. Polit, că, desi nu-i voiu urmá pe terenulu desvoltarei statelor in Apus si Orientu, totusi trebuie selu facu atentu, că se nu doresca, că noi se ne luam incătu privesce limb'a dupa exemplulu statelor vecine orientale. (Aplause). Caci, déca amu considerá s. e. desvoltarea in Serbi'a, atunci n'ar' trebuí se aducem o lege, că acést'a (Viua aprobare), ci ar' trebuí se introducemu limb'a maghiara, că singur u obligeat 6 r. e. (Viui aprobari). Caci nu trebuie se uitamu, că in Serbi'a locuiescu pucini Unguri, d'r locuiescu, Romanii in relatiu cu poporatiunea serbésca multu mai multi, că Serbi in Ungari'a. (Adeveratu!) Déca amu voi d'r se urmamur exemplului Serbiei — ceea ce nu vomu face — atunci aceia nu s'ar' bucurá, in numele caror'a — ear', credu, nu cu a loru imputernicire, — obincinuesce de a vorbi d-lu deputatu. (Aplause.) D-lu deputatu vorbesce de asuprire, de fortiare; vorbesce de atitarea semtieminteloru nationalitatiloru si dice, că proiectul sta iu contradicere cu legea dela 1868. Aci da proiectului unu sensu cu totulu diferitul de cel'a celu are, pentru că legea scolară dela 1868 vorbesce de limb'a de propunere, adeca, că in scolile poporale limb'a de propunere se fia limb'a materna. Acestu proiectu inse nu dice, că limb'a maghiara se fia limb'a de propunere in tóte scolile ci determina numai, că, dupa ce traimus intr'unu statu ungurescu — ori i va placé ori nu dlui deputatu — si dupa ce in statulu ungaru celu pucinu limb'a mai inalta oficiala si administrativa trebuie se fia cea maghiara, va se se faca possibilu fiercarui cetatianu de a invetiá limb'a maghiara in scól'a poporala. Acést'a e mesur'a aceea infroscata asupritore de nationalitat. (Aplause).

Dlu deputatu dice: déca limb'a ungurésca are potere de a se desvoltá si preponderantia culturala, atunci n'are lipsa a fi impusa cu forti'a, căci se va lati de sine. D'r nu s'ar' poté intórce tes'a si intrebá: déca limbile poporloru nemaghiare din Ungari'a au potere de viétia si de desvoltare — precum dupa a mea parere o si au in fapta — pote se le mai fia tema de viitorulu loru, numai pentru că acele nationalitati voru invetiá si limb'a maghiara? Polit (intrerupendulu): Déca se voru aflá in manile potrei de statu, avemu causa de a ne teme. Ministru-presedinte **Tisza**: Déca e causa de temere, că natiunalitatile, numai, pentru că isi voru insusí limb'a maghiara voru uitá propri'a loru limba, atunci ceea ce s'a disu in contra proiectului apare intr'o lumina cu totulu deosebita. Caci, déca esista acést'a temere, atunci unde afiamu motivulu pentru ceea ce cere d. dep., că se nu se invetie in scolile poporale limb'a maghiara? Afiamu motivulu in temerea s'a, că déca nationalitatile voru invetiá limb'a maghiara, cetatianii tieri voru intielege unii pe altii, si că atunci nu va mai fi possibilu a semená discordia. (Viui aplause.) In cestiunea nationalitatiloru nu eram, cu tóte, că d. deputatu a numitu procederea guvernului facia de Serbi nu numai siovinstica, ci necualificabila... Mich. Polit (intrerupe): Fara de aceea nu va avé nici unu succesu! Ministru-presedinte **Tisza** (continuandu): Déca nu are succesu, de ce este d. deputatu atatu de maniatu asuprai (ilaritate). Nu eram, dicu, in cestiunea nationalitatiloru si nici nu voiu fi niciodata pentru maghiarisarea cu forti'a; pentru că sunt convinsu că a trecutu timpulu pentru expansiunea nationala cu forti'a. Atatu ince, fara a pecatui in contra liberalismului, se pote cere din punctu de vedere ungurescu, că fiacarui cetatianu se i se dé ocasiune, a invetiá limb'a statului, de alta parte din punctu de vedere alu statului este o datoria de a dá nationalitatiloru nemaghiare mediulócele spre invetiarea limbiei statului. (Asia e!) Si pentru că acestu proiectu n'are alta intențiune, decatu aceea, de a dá tuturoru cetatianiloru tieri mediulócele, că se invetie a se intielege unii cu altii, rogu pe in. casa, că se l'u primésca. (Aplause indelungate).

In siedinti'a dela 30 Aprile a vorbitu mai antaiu:

Ludovicu **Mocsáry***) in contra proiectului, esprimandu-si parerea de reu, că nu pote fi deo-parere cu soçii sei de principii. Caus'a, dice, e forte insemnata si sta in strinsa legatura cu cestiunea nationalitatiloru din Ungari'a. Arata ridiculositatea motivului produsu de către guvern, că

, se i se dé ocasiunea fiercarua de a invetiá limb'a maghiara", dovedesce, că proiectulu de lege calca in pechiore legea de nationalitate dela 1868 si intréba, că óre este cu scopu de a provocá odiulu in contra nationalitatii maghiare? (A se vedé Nr. 32 alu „Gaz. Tr.“) Dér' proiectulu, dice, nici nu va avé efectulu dorit, elevii din preparandii voru invetiá unguresce, d'r anevoia voru invetiá limb'a asia, că se-o pote propune. Si apoi cumu va merge cu instructiunea? Invetiavoru copiii de slovacu unguresce fara pracsu, déca nu voru avé cu cine vorbi? Fara sila si pressiune nu va merge. Se dice, că acolo, unde se afla unu invetiatoriu, care se scie vorbi unguresce, se va introduce neamenatul limb'a maghiara. Cumu se va poté eruá acést'a? Nu voru fi multi, cari voru negá, că sciunguresce? Ce-o se începă ministrul cu acest'i? La esamenele invetatoresci se capete numai acel'a diploma, care va fi admisul de către inspectorulu de scóle? Asia d'r' pe inspectorulu ilu faceti domnu peste vieatia si peste mórté. Institutele, cari nu progreséza in studiulu limbbei se se prefaca in scóle de statu; acést'a este cea mai flagranta violara a autonomiei confessiuniloru si va aduce unu reu multu mai mare, decatú ar' fi folosulu, ce l'ar' avé maghiarisarea a căteva mii de copii de romanu. Se audu din partea aperatorilor proiectului frase frumóse, ei se provoca la ide'a de statu, la necessitatea de a crea unu statu unitu. D'r' nisuinti'a de a ajunge la acestu rezultat pe acést'a cale este o utopia.

Nationalitatile nostre tienu la nationalitatea loru si nu vomu ajunge nimicu nici cu mediulóce morale, d'r' mai pucinu cu sil'a. Nationalitatea maghiara nu le impune si 'si voru cautá aliatii in afara. Se recunoscemu odata, că suntemu unu statu poliglotu, unde nu e ertatu a intrebuintá forti'a. Si óre e momentulu oportunu pentru o asemenea actiune, acuma, candu trebuie se fimu cu totii o anima si unu cugetu, se conturbamu starea suportabila? Trebuie se ne portam astfelui, că lumea se aiba o buna opiniune de noi. Scirea despre acést'a actiune se va respondi negresitu si pote se aiba urmarile cele mai rele pentru desvoltarea viitoria a cestiunei orientale. Se nu ne facemul ilusiuni. Demonstratiunea Romaniloru in contra proiectului a facutu impressiunea cea mai neplacuta, pentru că tocmai ei suut chiamati se formeze impreuna cu noi o stavila contra panslavismului si tacerea celorlalte nationalitati inca nu e unu semn bunu! In fine dice, că prin vorberea s'a a voit u mai un'a, că se se pote dice, că s'a aflatu macaru unulu, care si-a esprimatu parerea cu tota frachet'a. (Aplause pe mai multe banci.)

Iosifu **Madarász** apeléza la tóte partidele, că se primésca unanimu acestu proiectu, care servese spre aperarea interesului de statu ungurescu (Aplause) Polemiséza apoi contra lui Zay dicéndu, că multe municipii, chiaru si nemaghiare, petitio-néza de multu pentru introducerea studiului limbai maghiare si luandu in aperare motivele guvernului si ale comisiuniei. Apoi se intórce contra lui Mocsáry. Proiectulu dupa parerea vorbitorului nu o cestiune de nationalitate. Guvernulu a fostu datoriu se începă acést'a actiune. Nu voim, că cele 15 milioane locuitori ai tieri se se faca deodata maghiari, voim, că fiacarui cetatianu se i se dé mediulóce de a invetiá limb'a maghiara. (Aplause.) Se n'aiba numai cativa privilegiu de a cunoscce limb'a maghiara. Fiacare fiu si celu mai seracu alu tierii, Slovaculu din Trencinu, Serbulu din Torontalu si copilandru svabu din Brasovu (ilaritate) se aiba ocasiunea asi insusí limb'a maghiara (Aplause). Legea de nationalitate, pe care o lauda Mocsáry, d'r' pe care elu (Madarász) n'a aprobat'o niciodata, vorbesce de-o natiune politica ungurésca si nu sta in contradicere cu proiectulu. Nu e dreptu, ce dice Mocsáry, că legile scolare dinainte de 1848 au provocat cért'a dintre nationalitatii nu-o va provocá nici proiectulu. Multi sateni slavi tramtii copiii loru in comunie indepartate, că se invetie unguresce. Legea presenta ii va scuti de spesele acestei. Nu cunoscce nici unu tienetu de căte 10—15 miluri, unde nu intelnesci nici unu singuru maghiaru, — cumu dise Mocsáry. Proiectulu de facia nu va impedeacá limb'a nationalitatiloru, din contra va promova cultur'a loru. Ilu linistesce inse conștiint'a, că numai pucini se voru opune proiectului, ear' mass'a nationalitatiloru va binecuvantá infinitarea legei. Recomenda in fine proiectulu spre primire. (Aplause vii.)

Nicolae Strevoiu: Onorata casa! Proiectulu de lege din cestiune precum si pasii facuti din partea Romaniloru in contra acestui proiectu au facutu atata sange reu, mai cu séma in diaristica, incat este de temutu, că nu

cumva din aceasta causa se devina impossibila ori ce tielegere intre Maghiari si Romani. Deóra dupa convintiunea mea bun'a intielegere intre aceste doue popore sa interesele amendurora, imi permitu a usá de patienti onoratei case spre a face căte-va observatiuni asupra obiectului. — Este deja lucru cunoscutu, că facéndou d. ministru de culte si instructiune publica acea declaratiune aceasta casa, că va presentá unu proiect de lege pentru introducerea limbii maghiare in scólele elementare confessionale că obiectu de invetiamentu obligat, Romanii respectiv episcopatele loru de ambe doue confessiuni dimpreuna cu deputatiune au recursu la tronulu Maiestatiei Sale regelui pentru a impedeacá presentarea acelui proiectu. Nu este puçinu cunoscutu si aceea, ca diaristic'a maghiara s'a folositu de acesti pasi ai Romaniloru pentru a irita opinionea publica in contra Romaniloru. Unii imputau Romanilor lips'a de patriotismu, altii, că sunt contrari ai natiunei maghiare. Din parte'mi nu potu intielege aceasta procedere aceasta iritatiune, flind-că de o parte eu asia sciu, că unul dintre drepturile cardinale constitutionale este dreptulu de petitioná si că prin urmare acei cetatiani, cari pentru órisi-cari afaceri recurg la ajutoriul regelui constitutional nu potu comite crim'a in contra constitutiunei, pe de alt parte cuprinsulu respectivelor petitiuni nu legitimeaza asemenea iritatiune. Cine a cettiu cu atentiune cele domitale asternute din partea Romaniloru la inaltulu tronu sigur, că nu va aflá nici o iota din care s'ar poté deduce, că Romanii sunt contrari natiunei si limbii maghiare.

Nu in contra invetiarei limbii maghiare s'au declarat Romaniai, ci in contra modului, cu care se proiectéza executarea acestuia, si prin care este de temutu, că se pericliteaza cultur'a nationala a Romaniloru. Asia déra cau procederei din partea Romaniloru nu este de-a se cantá in óre-si care dusmanie indreptata in contra Maghiariloru, cu durere trebuie se marturisescu, in neincredere reciproca ce a domnit in trecutu si domnesce si astadi intre Maghiari si Romani. De candu natiunea maghiara a intrat in deplina posessiune a potestatié constitutionale in Ungaria fatia cu Romanii n'a documentat alta, decatú numai neincredere si inca atatu pe cale legislativa, catu si pe cale administrativa. Numai neincrederéa pote fi caus'a, că Maghiarii la organisarea si arondarea comitatelor au adus astfelui de legi, in urm'a carora cele doue milioane si jumate de Romani din Ungari'a abia potu avé majoritatea representatiunea unui micu comitat. Mai batatoriu la och este inse, că desi uniunea Transilvanie cu Ungari'a este astadi faptu complinitu, totusi in Transilvania se sustine astfelui de lege electorală, care nici pe de parte nu este asia de liberala că cea din Ungari'a, si care fiindu indreptata expresu in contra Romaniloru a avut si are acel rezultat, că in Transilvania astadi suntu pucine cercuri electorale, in cari alegetorii romani se fia majoritate. Totu neincredere este caus'a si la acea procedere, că acole legi, cari ar' suná in catu-va in favórea nemaghiariloru, prin urmare si a Romaniloru, nu numai că nu se executa esactu, d'r' si déca se executa, aceasta se face totdeauna in nefavorelui loru. Abstragendu de la aceea, că legea despre egalitatea nationalitatiloru din anul 1868 nici in privint'a usarei de limbi nemaghiare, nici in privint'a demirii de amplioati romani nu se observa, trebuie se constata cu parere de reu, că nici chiaru legea despre instructiunea publica nu afla drépta intrebuintiare. Artic. de lege 38 din 1868 in § 58 dice expresu: „Fie-care adultu se 'si aiba instructiune in limb'a materna, in catu aceast'a este limb'a usata in comun'a respectiva. In comuni amestecate sunt de-a se aplică astfelui de invetatori, cari sunt capabili de propune in limb'a respectiva.“ Nici aceast'a dispositiune a legei nu se observa. In scólele infinitate din partea statului in comunie romanesci se aplică astfel de invetatori, cari nu sunt capabili de-a propune in limb'a romana. Pentru cultura cetatianilor romani nu numai, că nu se face nimic din partea statului, ci din contra, fiind-că unele scoli confessiunale, sub protestu că nu corespundu dispositiunilor legei, se caseaza fara că aceste se fia inlocuite prin alte scoli comunale, séu de statu, dupa cum se pretinde de legi. Astfelui in Ungari'a sunt multe comune, in cari tinerimea nu 'si pote castigá instructiunea trebuintiosa. Ba neincredere merge asia de departe, incat multi amplioati subalterni credu a meritá bine de patria, déca potu aplicá Romanilor din candu in candelovituri.

Onorata Casa! Este lucru naturalu, că neincredere nasce neincredere, si că prin loviturii nu se nutresce neincredere. Deci nu este nici o mirare, déca Romanii au privit proiectulu de lege din cestiune cu neincredere si s'au spaimantat audiendu, că are a se aduce o lege de unu atat cuprinsu, fiindcă priu aceast'a isi vedea pericolata existența scolilor loru confessiunale, ba chiaru cultur'a loru nationala.

Onorata Casa! Este lucru cunoscutu, că Romaniai sunt tieni de acele natiuni, cari au avutu nefericirea de-a ramane inapoi cu cultur'a, nu din vina propria, ci prin vitregitatea trecutului. Trei dieci de ani sunt, de candu s'a deschis si Romanilor calea culturei si a inaintarei, de atunci si pana acum 'si au astrins tóte puterile pentru a 'si crea

*) Cuventarea lui Mocsáry pentru importanta ei o vomu reproduce in unulu din numerii venitori din cuventu in cuventu dupa diarulu stenografic alu dietei. Red.

scoli. Dispunendu de puçine mediulice 'i-a costat multa truda si multe jertfe infintarea scóleloru loru confesionalu, in cari ei vedu paladiulu esistentiei si alu fericirei loru, fiindu că Romanulu numai dela cultura asteapta fericirea sa. Sub asemenea impregiurari nu este nici o mirare, că tendenta de a se introduce limb'a maghiara in scólele nóstre confessionale, fara a se luá vr'o consideratiune la impregiurari exceptionale, la posibilitate, si la neposibilitate si fara a se cere opiniunea autoritatiloru bisericesci competente, cari sunt organele legale ale scóleloru confessionale, dicu aceasta tendenta, a implutu pe Romani cu o justa ingrijire, fiindu că in aceasta procedere vedeau periculu nu numai pentru esistentia scóleloru, dór' chiar' si pentru esistentia autonomiei bisericei loru garantata deja prin lege. Déca on. d. ministru de culte si instructiune publica in privint'a introducerei limbii maghiare in scólele nóstre confessionale ar' fi cerutu informatiune dela auctoritatile bisericesci competente sigur 'si-ar fi castigatu convictiunea, că aceasta fara nici o consideratiune si fara exceptiune nu se pote pune in lucrare fiindu că 'si-ar fi castigatu tot-deodata convictiunea, că sunt multe comune romane bisericesci, cari abia potu solví pentru invetiatoru 100 fi. la anu, că pentru acestu salariu nu se pote afia invetatori cu cualificatiunea de a propune in scóle 2 limbi, in fine, că punendu-se in lucrare proiectul de lege, ce se afia in discusiune, respectivele scoli voru trebui se fia inchise pentru lips'a de invetatori. In asemenea casu cu dreptu cuventu intreaba ingrijatulu poporu romanescu, că copiii sei, unde 'si vor puté agonisi cunoscintiele necessare de limba si religiune? Abstragéndu inse dela cele mai susudise, nu se pote negá, fiindu că este lucru naturalu — că prin introducerea unei alte limbi pre langa limb'a materna in scólele elementare, instructiunea poporului este impededata fara că copiii, cari dupa versta si starea loru intelectuala potu invetia o limba strina numai in mica medida se aiba vre-unu folosu dela aceasta invetitatura. Aceste sunt cuvintele pentru cari Romanii nu potu accepta proiectul din cestiune si nici decum lips'a de patriotismu, séu nu sciu ce contrarietate fatia cu natiunea maghiara. Nu zace in interesulu Romanilor de a fi inimici ai Maghiariloru, fiindu că prin situatiunea loru etnografica suut avisati unii la altii, deci nici tendentiele loru nu potu fi contrare natiunei maghiare, tendentiele Romanilor sunt de natura culturala, ei nu pretindu alta, decat că in cultur'a loru nationala se nu fia turburati, aceea inse o pretindu cu tóta resolutiunea.

(Va urmá.)

Budapest'a 3 Maiu 1879.

(Urmare si fine.)

Déca intru adeveru „straformarea semtiemintelor naturali ale poporatiunei“ se pote face séu nu prin apucaturi de aceste, n'mene séu forte pugini eugeta dintre compatriotii nostri deputati unguri. Ei vréu se fia, ceea ce dorescu, si nu eugeta, déca acésta se pote. Si déca nu se va poté, ce va fi resultatulu in cele din urma.

Deputatulu M a d a r á s z strigă in gur'a mare : „Că lui nu-i este frica de resultatu!“ Si pentru că se dé mai mare intarire cuviatelor sale, sè bate cu manile in peptu, arestandu, ce mare patriotu este elu. Forte nimeritu observă dlu deputatu A lexanderu R o m a n u ; „Că atunci candu este vorbá de o cestiune atât de delicata si importanta, domnii mei, se nu ne batemu la p e p t u , ci la c a p u . Vedemu in Poloni'a, cum prin limb'a russesca simtiemintele poporatiunei nu se potu schimbá; cum in evula de midilociu romanii si serbii, candu nu scieau limb'a maghiara, luptau alaturea cu ungurii in contra inimicului, căci aveau interese comune; ér' in venitoriu, candu dvóstra veti invetiunguresce pe serbi si pe romani, ne vomu pomeni, că aceste elemente nu mai vréu a luptá impreuna, căci nu voru avé aceleasi interese. Cum guvernulu prin organele sale a abusatu de ignoranti a poporului din Maramuresiu, facéndu pe unu a subscrise faimos'a adressa, si cum guvernulu vine si incapa pune pondu pe o adressa că acésta. Dnii deputati romani facura trist'a experientia: că romanilor pe langa patriotismulu mostenitul dela parinti li se mai cere a se transformá in unguri. Atunci apoi interesele loru nationale voru fi considerate.

Ce se va alege de acésta multu cercetata tiéra prin pretensiunile nesatióse ale compatriotiloru unguri, Ddieu scie. Vedemu numai atata, că tóte se intempla dupa cum ni-au profetitu despre unguri fericitulu Simeonu Barnutiu in cuventarea sa din Blasius la anulu 1848. Omeni, cari nu sunt condusi de minte, ci de patim'a órba, cari nu au sentiu pentru lipsele nóstre nationali, cari batjocorescu simtiemintele ce ne léga de stramosii nostri, si ne timbrédia de tradatori si de ghiauri, déca indrasnimu a mai remané români.

Dominii ministri din Budapest'a sunt preocupati, cum sè se intarésca si se remana mai multu

timpu la putere. Nume dintre ei cugeta seriosu la adeveratele nóstre lipse nationali, la dorintiele poporului romanu negligiatu si subjugat de seclii. Dupa ce bietulu romanu cu sudórea feței sale se ingrigesce de sustinerea lui si a copiiloru, solvesce darile in bani si in sange, face destulu porunciloru lui Ddieu si a ómeniloru, mai este inca inferatu si suspicionat de reu patriotu si tradatoriu, pentru că nu se lapeda de traditiunile parintiloru sei. —

„N'ar fi agitatiuni nationali intre cetatianii a cestei tieri, — dicu deputatii din camer'a Ungariei, — déca n'ar fi agitatori periculosi in sinulu lui. Poporul romanu e bunu si blându, numai nu trebuie stricatu!“ Óre acesti apostoli straini se aiba intru adeveru mai multa anima pentru lipsele poporului nostru, de cătu inteligiunt'a nóstra romana, asia dísă „agitatória“? Cine a seracit u si negligiatu si in trecutu pe poporu? De ce astadi poporul romanu nu sta pe acea trépta culturala, unde cu totii amu dori se fia ajunsu? Dupa ce in seculu de midiulociu poporul fù desbracatu de drepturile de omu, cine au batutu si maltratatu pe episcopii si protopopii români? Cine ne-a luatu inteligiunt'a româna miréa ce o aveamu? Cine se repediesce si astadi asupra poporului? Agitatori nationali ori Madarász et Consortes?

Terrorisarea si minciun'a, poft'a de a inghitu totu, si naravulu de a rapí cele mai scumpe thesaure ale animei, sunt atributele cele mai slabe de a poté domní asupra popórelor. Popórele de sub sceptrulu habsburgu-lotharingicu intre impregiurari actuale potu considera de unu avantagiu deosebitu, că seclii intregi au domnitu nemtii asupra nóstra prin mintea si inteligiunt'a loru.

Onoratii cetitori ai „Gazetei“ voru avé oca-siune a ceti discursurile deputatilor romani in tóta estensiunea loru. Voru poté judecă, cum a cesti representanti si-au sciutu face detorinti'a cu demnitate si abnegatiune. Voru aflá, déca cuprin-su acestoru vorbiri nu corespunde faptelor dilnice si imázilarilor ce suferim, déca aceste discursuri sunt basate pe realitate ori inchipuire si rea vointia, dupa cum afirma acésta ministri si sionistii din dieta.

Ori cătu de tare desaprobatu purtarea majoritatii din camera façia de simtiemintele si lipsele nóstre române-nationali: remanemu inse si mai de parte in firm'a convictiune, că aici in Orientulu Europei elementulu maghiaru este acel'a, care mai puçinu ni pote fi periculosu. Dupa esperiuntia indelungata si trista, maghiarii, — că fratii loru de sangue si de naravuri turcii, — voru vení odata la convingerea: cine este romanulu, si că erá mai bine si de ei si de noi, déca de buna vreme ne sciamu stimá si apretiá. Celu mai de frunte interesu alu statului este: că elementulu maghiaru si celu romanu se remana intactu, că puterile se nu si le resipésca in lupte sterile, ci acuma in a unspredieea óra se caute a indestuli si a ferici aceste döue popóre. — n.

O voce din Romani'a

asupra proiectului de maghiarisare alu dloru Tisza-Trefort.

Credemu, că va interessa pe cetitori nostri de a cunoșce si parerea, ce o au Romanii din Romani'a, despre noile porniri de maghiarisare ale guvernului ungurescu. Eata ce scrie „R o m a n u l u“ organulu principalu alu partidei nationale liberale cu privire la aceste:

„Camer'a din Pest'a a inceputu desbaterea proiectului de lege pentru maghiarisarea nationalitatiloru. Nu ne place se ne amestecamu in afacerile din intru ale nici unui statu, dupa cum nu ne place se vedemu pe straini amestecandu-se in afacerile nóstre; déru, facéndu parte dintre popórele orientale, pe care situatiunea geografica si necesitatea esistentiei le obliga de-a trai nu numai in pace unulu cu altulu, ci si in cea mai perfecta intelegera, pentru că astu-felu se si pote garantá reciprocu si cu puteri unite interesele si esistentia, credemu că este pentru noi o inalta datoria patriotică de-a ne incercá se oprimu pe poporulu maghiaru, si mai cu osebire pe actualii lui conducatori, pe calea fatala pe care inaintéza atatu de rapede si neprudent.

„Devis'a marelui statu alu Austriei a fostu si este inca: Viribus unitis (cu puteri unite). Observarea acestui principiu a fostu temeli'a politicei austriace; multiamita acestei solide temelii, Austria a pututu tine, in timpu de vécuri, intrunite in giurulu stindartului seu poporatinni de ginti si de limbi deosebite. Principiulu egalitatii acelor

poporatiuni intre ele era puterea, care le intruniea, le alip'ea una de alta, candu nevoia aperarii statului o cerea, déru le lasá libere de a trai óremu o viétia a loru propria, de a se cultivá in sensu nationalu pastrandu si limb'a si avéndu o autonomia óre-care. Constitutiunrea din 1867 este primulu pasu facutu afara din calea vechia si intelepta, pe care o indicase voint'a diferitelor poporatiuni si necesitatea esistintiei loru nationale, si in acelasiu timpu comună cu a celoru-l-alte. Constitutiunea aceea asigura natiunei maghiare o esintia separata; din acestu punctu de vedere ea trebuiea se fia prima cu bucuria de toti ómenii ce dorescu a vedé Europ'a organizata dupa nationalitati: din nenorocire, ea avea inse defectul capitalu de a despota pe cele-l-alte natiuni din regatulu ungurescu de drepturile recunoscute loru si pena aci practicate, de a le impune unu felu de micsiorare in situatiunea loru politica, micsiorare pe care n'au meritat'o, care este nedrépta, nelogica si chiaru primejdiósa. Acea Constitutiune fù primulu pasu pe o cale gresita, dupa noi, intru catu privesce celealte nationalitati, afara de cea maghiara, si contraria invetiaminteloru istoriei; proiectul pentru maghiarisarea nationalitatilor este alu douile pasu pe acésta fatala cale.

„Invetiamintele ce tragemu din istoria, principiile, ce profesam, necesitatea intrevediuta si de unii politici maghiarii, că tóte popórele orientale se traiésca in intelegera unulu lénge altulu, pentru a-si poté garantá reciprocu esistinti'a, ne impunu a face acésta destepare vecinilor nostri Maghiari. E o mare si neiertata gresiéla de-a repeti in secululu XIX si in mediuloculu Europei procederi deja invecite si care — ori unde au fostu aplicate pena acumu — n'au datu de cătu de resultate rele. Aduca-si aminte de acésta barbatii politici maghiari inainte de-a inscrie, că unu simbolu de creditua in legile loru, persecutiunea, suprarearea unoru nationalitat. Aduca-si aminte, că natiunea romana, redusa la iobagia, persecutata, a ajunsa in Ungari'a si Transilvan'a mai reu, de cătu clas'a Pari'a pe pamentulu udatu cu sangele si cu sudórea stramosilor ei, nu'si a perduto de locu nationalitatea, nici caracterulu seu nationalu. Acestu exemplu trebuie se invetie pe vecinii nostri, Maghiarii, că natiunile in genere, si natiunea romana in particularu, nu se desnationaliséza. Prin urmare, nouele silintie de desnationalisare prin legi, ce le-aru face ei astadi, nu aru contribui de cătu a introduce inamicia intre döue nationalitati, ce trebuie se remana si se devina in adeveru amice, fara că aceste legi se'si pote ajunge vreodata la scopu. Ómenii politici maghiari sunt in momentulu de a face unu pasu gresitu din tóte punctele de vedere. Ne implinim datori'a de vecini si amici de a le spune parerea nóstra.“

D i v e r s e .

(Miletici nu vrea se fia agratiat u?) Diuariele maghiare respandisera scirea, că Miletici fiindu intrebatu ar' fi refusat de a primi amnesti'a, de care au avutu parte o multime de osenditi, candu cu iubileul Maiestatiloru. Ape-ratoriu u lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declara acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici, care ia declaratu, că nu i s'a facutu nici o intrebare si că ar' fi primitu amnesti'a cu cea mai mare multiamita, nu pentru sine, ci pentru famili'a s'a multu cercata.

(S a b i 'a de onóre a Domnitoru lui Carolu.) Cetim in „Romanulu“: A. S. R. Domnitoru lui Miletici, deputatulu Dr. Polit, declară acuma intr'o scrisore adresata diuarului „P. Lloyd“, că a visitatu in inchisórea dela Vatiu pe Miletici,

inscriptiunea: „Bravului nostru Capitanu”, éru pe cœalcta; „Bunului nostru Suveranu”. Pe dosulu limbei, adica pe partea opusa taisiului, sta: „Virtus romana rediviva.” Téca e de otielu, avându pe o lature Stéaua României, éru pe cœalcta armele tieri. Acăsta frumosă sabia e lucrata de cei d’antai artisti din Paris, in cas'a Froment Meurice.

(Generalul Gurko si Nihilisti.) Lui „N. Wiener Tagblatt” i se scrie dela St. Petersburg 25 Apr.: „Nu se vorbesce in general decat despre plecarea de adi a generalului Gurko. Aceasta plecare s’au facutu atatu de fara veste, in cătu ori carui omu cu judecata i se impune intrebarea: ce a facutu pe nouu salvatoru alu Statului nostru se iè aceasta hotarire, caci nimene nu este atatu de naivu se creada in observatiunile, cu care diarele oficiose de aici insociescu si infrumsetieza acestu faptu? S’au imprasitatu diferite sgomote, dupa care Gurco ‘si-ar’ fi perduto atatu de tare sarit’ din caus’ unei condamnari la mōrte din partea guvernului nationalu secretu, pe care a gasit’ Joi a trecuta pe biuroulu seu, in cătu bravulu generalu, care ‘si-a pastratu saugele seu rece in cea mai deasa plōia de glōntie, a fostu apucat de o frica grōznică de pumnalu nihilistu si ‘si-a datu demissiunea. Se mai povestesce inca cā in locuint’ia generalului Gurko n’ha intrat in acea di, afara de bētranulu seu servitoru forte credintiosu si care nu pōte se fia trasu in partea nihilistiloru, numai de căt’-va ofitieri din statul-majoru alu gardei, cari au lasatu acolo scisori si acte. Asupra acestora cadiu indata banuiala; se facura perchisitiuni pe la domniciuriile loru si fū arrestatu un june capitanu din regimentulu gardei Preobrasiensky, la care s’au gasit scisori compromitatōre. Aceeasi sōrte o impartasira doi din camaradii sei si unu locotenentu din brigad’ de artileria calare. In acelasi timp se facura perchisitiuni domiciliare pe la multi ofitieri din regimetele de garda Semenovskoy, Ismailoff si Pavloff, unde politia s’au purtat in modulu celu mai brutalu si a confiscat o multime de arme si mai alesu de trofee care proveneau din ultimulu resbelu russoturcu. Cu aceste evenimente trebuie se fia in legatura dispositiunea datata din aceeasi di, prin care armat’ este pusa sub controlulu politiei. Aceasta ordonantia care, cā monstruositate, este unica in felul ei, a produs o mare sensatiune in tota populatiunea si o justa intristare in tota armat’; ea n’are nici de cum calitatea de a micsiora iritatiunea, care domnesce de multu inca in armata, ci va contribui mai multu a apropiā si mai tare catastrof’ a, de care lumea se teme atatu de seriosu.”

(Ale sandru I alu Bulgariei.) Sub acestu titlu publica diuariulu italianu „il Bersagliere”, dela 1 Maiu urmatōriile: „Telegrafulu ne a anuntiatu, cā principale de Battenberg, candidatulu Germaniei, a fostu alesu, cā principe sub nume de Ale sandru I. Principale de Battenberg de familia germana, apartiene casei imperiale a Russiei despre mama. Este sciutu, cā principii russi au obiceiulu de a se casatori cu principese germane, si cā principesele russe la rēndulu loru se insotiescu cu membri din familiele domnitōre germanice. Principale de Battenberg apartiene uneia din aceste familii russo-germane; elu e generalu in armat’ moscovita, de si famili’ a s’ha are demnitate suverana in confederatiunea germanica. Dér’ acăsta calitate, care e probabilu singur’ a, care a facutu se fia alesu Ale sandru I, este si unu mare obstaculu pentru numirea s’ha definitiva. In adeveru tractatulu din Berlinu a fostu in acăsta privintia forte claru; elu a stabilitu, cā nici unu membru din familiile domnitōre pe la marile poteri ale Europei se nu fia alesu principe alu Bulgariei. Temerile ce au inspirat u acestu articulu sunt vii si permanente si nu credu de locu, cā au adormit u acumu. Russi’va dice, cā nouu principe e numai aliatu alu familiei Romanov, si cā rudeni’ a din partea despre femei nu pōte se fia unu titlu, care se ilu esclada dela tronulu Bulgariei, dér’ totulu consiste se vedem u deca celealte poteri voru adera la numirea lui, cu atât mai multu, cā unele guverne nu facusera nici unu misteriu din preferintele, ce aveau pentru Aleco-Pasi’. Déca numirea lui Battenberg va fi anulata, acel’ a, care va ave mai multe probabilitati de a i fi substituitu, va fi principale romanu Bicescu. Acest’ a, cunoscutu printre altele si prin casatori’ a cu principes’ a de Beauffremont, care a datu causa la nesfirsute processe, a fostu dela estatea de 8 ani de parte de patri’ a romana. Edu-

catu in Franci’ a facu campania Mexicului si aceea din 1870 si cadiu prisonier la Metz, de unde in timpulu asediului scrise o pretiosa relatiune. Omu cultivatu, soldatu valorosu, gentilomu, educatu la tōte cuceririle civilisatiunei europene, elu ar’ aperă in peninsul’ a Balcanica influenti’ a latina, si alegerea s’ha ar’ fi o bariera operei de germanisare a Dunarei-de-Josu, care acumu a luatu proportiuni neliniscitōre pentru Franci’ a si pentru noi.”

,Bin. Publ.“

(Cale ferata bulgaresca.) Guvernulu centralu bulgarescu tienu in Sofi’ a conferinta de barbati de specialitate, pentru cā se se consulteze despre calile ferate, care voru se le faca. S’ha statoritu, cā mai autaiu de tōte se se construiesca o cale ferata Varna-Ternov’ a-Sofi’ a, pentru cā astfelui se lege Sofi’ a directu cu Odes’ a. Construirea liniei Sofi’ a Vidinu se va amenă pēna mai tardi. Nici Bulgarii nu mai potu traí fara drumu de feru, caci tiér’ a loru ar’ remană cu totulu isolata, déca nu s’ar’ pune in legatura cu celelalte tieri continentale.

(Focu.) Cetim u intr’ o corespondintia a „Tel. Rom.”: Mercuri nōptea spre Jui 11 spre 12 l. c. punctu 12 ore s’au escatu in comun’ a nōstra romana Tohanul-nou, si altcum forte paupera, un incendiu ingrozitoriu, carele favorisatu si de unu ventu vehementu in vr’o 2 ore a prefacutu in cenusia avea la 17 familii, remanendu 6menii pe la usile strainiloru fara mijloce de subsistentia. Au arsu de totu 6 case in 11 siuri si trei vite. Dintre cei arsi nu a fostu nici unu asigurat. Intemplarea de Mercuri nōptea va face dōra, cā 6menii nostrii se cunoscă folosele cele mari ce le oferescu institutele de ascuratiune si pre venitoriu nu s’va mai lasă nimenea cas’ a si cladirile economice neasigurate, cu atatu mai vertosu, cā in comuna mai sunt inca multe de aceste acoperite cu paie. Corespondentulu, parochulu Il. Plotogea apeléza apoi in numele nenorocitiloru la semtiulu nobilu de binefacere. Ajutōrele ce ar’ incurge se se adresă la comitetulu parochialu din Tohanulu-nou, care va dā séma despre sumele incurse in diuariile romane.

(Literariu.) Redactiunea „Scōle i Romane”, care apare in Sibiu in anulu alu III-lea, anuntia in fascior’ a VI-a inceperea Semestrului II, facēndu unu „ultimu apel” cătra publiculu romanu, cā se sprinăcesca acēst’ foia. Este tristu, cā acēst’ foia atatu de folositória si instructiva redigeata de o potere probata si recunoscuta pedagogica, cā d. Petri, abia se mai pōte sustine. Cumu vomu poté progressá, déca nu vomu imbragiosi toti din tota partile puçinele nōstre intreprinderi literarie? Ne bucuram u vediendu, cā d. Petri este decisu a face totu possibilulu spre a tiené in vieatia „Scōla Romana”, acēst’ inse nu-i va succede pentru durata fara concursulu publicului romanu. — „Scōla Romana” va aparé si mai departe in fascioare lunare de căte 3 cōle testu si invelitōrea si va costă pe anulu intregu 4 fl. pe o jumetate de anu 2 fl. Esemplarie complete dela inceputu se mai afia.

Multiamita publica.

Tērgulu Muresinului 20 Aprile 1879.

Curatorulu bisericei gr. cat. din Tērgulu Muresului prin acēst’ si iea libertatea de a exprimă fierbinte si adēnc’ a s’ha multiamita si recunoscinta pentru una a dōu’ a jertfa maranomosa, cu care Esculentia S’ha Prea Santitulu Archi-Episcopu si Metropolitu gr. c. Dr. Ioane Vancea de Butés’ a, desi numai de departe informatu despre lipsele bisericei nōstre, s’ha induratu prea gratiosu cu ocasiunea serbatoriloru s. Invieri a anului curentu a donă bisericei nōstre unu rēdu completu de Ornate preotiesci pentru cultulu divinu.

Desi scimu si recunoscemu, cā lipsele in cas’ a d-lui Biserică greco-cat. suntu multe si mari; desi scimu, cā de candu Esculentia S’ha este in fruntea bisericei e neostenit in fapte de ale binefacerei si virtutiei, in glorificarea ei, totusi cu permissiunea Esseleentiei Sale indresnumu pentru acesta fapta ai descoperi, cā „cā mica resplata” adresamu rogatiunea nōstra ferbinte catra Atotu potentele D-dieu, cā se ilu tienă ani indelungati, plini de placere, indestulire si de sanetate, se mai pōta avea ocasiune de a documenta prin fapta virtutile celu caracterisēza si cari ei dau vechiulu titlu la stim’ a, veneratiunea si iubirea Creditiosiloru bisericei nōstre.

Noi, cā fideli interpreti ai creditiosiloru bisericei nōstre i uram u multi fericiti ani!

Curatoratulu bisericei.

Dare de séma

a comitetului balului romanu din Vien’ a.

Societatea academica „Romania-Juna” nu mai avé fond disponibilu. Cabinetulu de lectura alu Societatii era in pericolul de a fi inchis. Astfelui era atacata, de nu este tenta, celu puçinu valoarea Societatii.

Apelul facutu in ultimulu raportu anualu alu „Romanie-June” nu avuse rezultatulu dorit. Nu ne remase de alta cale de a face bani pentru Societate decat u arangiu unui balu. Crearea unui nou fondu disponibilu a fostu a dera scopulu principalu alu balului.

Se intielege de sine, cā de acēstă intreprindere era legate si alte scopuri generale. Nu este aci loculu se specificam, nici se ne esprimem apriatu opinionea nōstră propria despre valoarea balului privit din mai multe puncte de vedere. Ne indestulim a revocă in memori’ a Publica esentia criticei journalelor vieneze. Aceste raportara, balulu romanu din 15 Febr. a. c. a fostu unul din mai stralucite si frecuente baluri de elite ale capitalei, ce e mai multu, din cauza presentiei Altetiei Sale Imperiale: a domnului Archiduce Albrecht si a mai multor plomati, ei vindicare o insemnatate politica magulitoria a tru Romani. Deci noi, far’ a comite erōrea de laudare propria, la rēndulu nostru potemu afirma, cā atatu succu sulu materialu si moralu alu balului nostru, catu si spădorela s’ha esterna intreču chiaru si asteptarile nōstre opisticice.

Cā pēn’acumu nici odata s’au incassat 3303 fl. 73c er’ spesele facu 1373 fl. 39 cr. Reamanu deci, cā vercurat 1930 fl. 40 cr. v. a., care suma s’ha asiediatu in cass’ a „Romanie-June” si formăza acumu avea la disponibila. Esentia Societatii era este assigurata pe timp mai lungu.

Déca pe lēngă tota parsimonia observata de comitea erogatiunile totusi se urcara la o suma considerabila, t’ buie a se luă in consideratiune, cā sum’ a loru nu nu nu intreč spesele vre-unui balu alu „Romanie-June” anii precedenti, ci este mai mica. De alta parte balul nostru s’ha arangiatu intr’ unu stilu mai mare. Asia exemplu numai tipariturele, portulu postalu si spesele măriale se urcara de astadata la 325 fl. v. a., pentru că curam circ’ de trei ori mai multe invitatiuni cā in trecuti. Numai asia se pōte explică, cā si venitulu este trei si patru ori mai mare.

Departate de a dice, cā acestu successu surprindet este meritulu nostru recunoscemu cu viau placere, cā avese’ lu atribuimus maranomositatii domnelor Patronese si beralitatii Publicului romanu si filoromanu ce ne-a sprijină intreprinderea intr’ unu modu neobicinuitu. Aducem u deci loculu acesta cea mai respectuoza multiamita si adeseamta recunoscintia Inaltei Case imperiale din Viei Altetieiloru Loru Regale din Bucuresci, domnelor Patroni domnilor Colectanti si Onoratului Publicu romanu si filoromanu, a caroru generositate exemplaria a contribuit de multu la ajungerea scopului nostru.

In fine venim cu bucuria a publica ratiociniulu comitetului; mai adaugem inse, cā, avandu informatiuni privindu despre unele colecte facute in favorulu scopului nostru pan’acumu nu le-am primitu, vomu publica ulterioru si acesei său in diuarie său in reportulu anualu alu Societati ce vomu si primitu numele respective.

Pentru comitetu:

Dr. Octaviu Blasianu
Presedintele.

Vien’ a, in Aprile 1879.

Pretiurile piatice

din 9 Maiu st. n. 1879.

	Hectolitre. fl. cr.	Hectolitre.
Grani	fruntea . . . 5.60	Mazarea . . . . .
	midiulocu . . . 5.20	Lintea . . . . .
	de diosu . . . 4.70	Fasolea . . . . .
Mestecatu	. . . . . 3.40	Cartofii . . . . .
Secara	{ fromosa . . . 3.40	Sementia de inu . . .
	de midiulocu . . . 3.20	” de cânepe . . .
Ordiulu	{ frumosu . . . 3.45	1 Chilo. . . . .
	de midiulocu . . . 3.30	Carne de vita . . .
Ovesulu	{ frumosu . . . 2.30	” de rimotoriu . .
	de midiulocu . . . 2.20	” de berbece . . .
Porumbulu	. . . . . 3.55	100 Chilo. . . . .
Meiu	. . . . . 4.45	Seu de vita prospetu . . .
Hrisca	. . . .	” ” topitu . . .

Cursulu la bursa de Vien’ a

din 10 Maiu st. n. 1879.

5% Rent’ a chartia (Metalliques)	66.45	Oblig. rurali ungare . . . . .
5% Rent’ a-argintu (imprumutu nationalu)	67.—	” ” transilvane . . . . .
Losurile din 1860	127.—	” ” croato-slav. . . . .
Actiunile bancei nation.	828.—	Argintulu in marfuri . . . . .
instit. de creditu	239.50	Galbini imperatesci . . . . .
Londra, 3 luni	117.80	Napoleond’ori . . . . .
		Marci 100 imp. germ. . . . .

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi’ a: Ioane Gött si fiu Henricu.